

opusdei.org

Förenade med Påven av hela vårt hjärta

Pastoralbrev som biskop Javier Echevarría har riktat till Prelaturen Opus Deis medlemmar och medarbetare med anledning av tjugofemårsjubileet av Johannes Paulus II som påve.

2003-11-12

För tjugofem år sedan inföll femtioårsjubileet av Opus Deis grundande. Herren bestämde att detta datum skulle sammanfalla med en period då Petri stol var vakant i

Kyrkan: Johannes Paulus I, den påve som på endast trettiofyra dagar rörde världen med sitt leende, hade avlidit. Detta jubileum för Verket, som hade förberetts med så mycket bön och så mycket glädje, blev liksom genomsyrat av sorgen efter detta dödsfall. Kort därefter, den 16 oktober, fylldes vi på nytt med glädje över valet av Johannes Paulus II som Petri efterträdare. Då vi nu firar den tjugofemte årsdagen av denna händelse, låt oss då förenas med de miljoner människor – troende och icke troende – som hedrar påven.

Att detta datum i stort sett sammanfaller med Opus Deis sjuttiofemårsjubileum utgör ännu ett tillfälle att upptäcka Guds försyn, som regerar över allt med sin mildhet (1) och som styr historien genom tidernas lopp. Det verkar som om Herren skulle bekräfta ett av Opus Deis väsentliga kännetecken: en stor kärlek till Kyrkan och till dess

synliga huvud, såsom vår grundare skrev 1934, efter att ha predikat det ofta: ”Kristus. Maria. Påven. Har vi inte härmed, med tre ord, nämnt de tre älskade personer som sammanfattar hela den katolska tron?” (2). Och 1964, efter en audiens som Paulus VI hade givit honom, sade han: ”i Opus Dei har vi en utomordentlig kärlek till och stor vördnad för påvens person: en kärlek och vördnad som vi vill få att växa för varje dag. I min önskan att tjäna Kyrkan, har jag alltid eftersträvat att mina barn skall älska påven mycket” (3).

Denna önskan hos den helige Josemaría fortsätter, Gud ske lov, att uppfyllas i hela världen. De hundratusentals människor som får utbildning i Prelaturens centra eller som medverkar i dess apostoliska verksamheter vittnar om det. Där lär sig katolikerna – eller stärks i denna plikt som tillkommer dem i egenskap

av barn – att be dagligen för påven, för hans person och böneämnen. De drivs att lära känna hans lära på ett djupare sätt och att omsätta den i praktiken. Man uppmuntrar dem att sprida denna lära bland sina släktingar, vänner och bekanta, att verka som högtalare för Kyrkans läroämbete i den omgivning som var och en befinner sig i. Och de många icke katoliker – eller till och med icke kristna – som hjälper Opus Dei i egenskap av medarbetare, respekterar och beundrar den helige Fadern, hos vilken de upptäcker – liksom så många andra personer med uppriktigt hjärta – en Guds man, en orädd försvarare av de mänskliga rättigheterna, en fridsstiftare för folken och för samvetena. I grund och botten upptäcker de i påven en levande bild av Jesus Kristus.

Tack vare Guds godhet uppfylls varje dag denna önskan hos den helige Josemaría som jag har försökt låta

återljuda många gånger i era öron:
Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!: må alla män och kvinnor som Herren ställer vid er sida vandra med Petrus till Jesus genom Maria. Tack, Herre!, upprepar jag ännu en gång, medan jag upplyfter mitt hjärta fyllt av ömhet till Kyrkans Moder, genom vars förbön vi erhåller allt gott.

Med anledning av detta jubileum, kommer det att äga rum många ceremonier för att hedra Johannes Paulus II, som vi ansluter oss till med hela vårt hjärta. Men vi katoliker kan inte begränsa oss till dessa yttre tecken på ömhet, eftersom det skulle vara något mycket bristfälligt. Kyrkans barn bör stödja påven framför allt genom att generöst be, uppoffra sig och arbeta för hans person, hans hälsa och böneämnen. Låt oss sträva efter att sprida detta sätt att delta i den stora händelse som närmar sig: den ständiga bönen

och den generösa uppoffringen bör utgöra grunden för alla yttre tecken på kärlek till och vördnad för den helige Fadern.

Det har gått ett år sedan den helige Josemarías helgonförklaring. Såsom jag ofta har upprepat under de gångna månaderna, bör ”den 6 oktober” inte utsuddas i vårt minne eller vårt handlande. Detta datum har för alltid blivit inpräntat i Opus Deis historia och detta minne bör vi återkomma till gång på gång för att återfinna drivkraften för den personliga helgelsen och för apostolatet, som vi på den dagen upplevde särskilt intensivt. De ord som uttalades av påven bör oupphörligen ge näring åt vår bön och åt bönen hos de personer som vill närma sig Gud genom att följa Opus Deis anda. Påven påpekade vid detta tillfälle: ”Att lyfta världen till Gud och förvandla den inifrån: detta är det ideal som den helige

grundaren ställer upp för er, kära bröder och systrar, som idag glädjer er över hans helgonförklaring. Han fortsätter att påminna er om behovet av att inte vara rädda för en materialistisk kultur som hotar att urholka Kristi lärjungars mest ursprungliga identitet. Den helige Josemaría tyckte om att kraftfullt framhålla att den kristna tron motsätter sig varje slags konformism och inre tröghet.

"I hans spår, sprid till alla i samhället – oavsett ras, klass, kultur eller ålder – medvetenheten om att vi är kallade till helighet. Bemöda er om att i första hand själva vara heliga, genom att odla en evangelisk livsstil präglad av ödmjukhet och tjänsteanda, som leder till att man överlåter sig åt försynen och ständigt lyssnar till den helige Andes röst. På detta sätt blir ni «jordens salt» (jfr Matt 5:13) och «ert ljus skall lysa för människorna, så att

de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himmelen» (ibid 5:16)."(4)

Med sitt föredöme och sina ord lärde oss den helige Josemaría att åkalla den heliga Jungfrun i varje stund, för att visa henne vår kärlek och vår tillit till hennes moderliga förbön. Fader Alvaro, hans första efterträdare i täten för Verket, uppmanade oss att anstränga oss för att "vandra mycket förenade med den heliga Jungfrun och ta med henne i allt och för allt". (5) Låt oss med öm och kraftfull andakt be den heliga rosenkransen, särskilt under denna oktober månad, den sista månaden under "Rosenkransåret" som utlysts av påven. Låt oss bemöda oss om att betrakta hemligheterna i enlighet med den helige Faderns förslag att minnas Kristus, förstå honom, efterlikna honom, be till honom och förkunna honom för andra, alltid genom Maria och med Maria (6).

Då ni inleder varje dekad, be i första hand för påvens böneämnen: på så sätt kommer ni att vara mycket förenade med er faders och prelats böneämnen. Med anledning av detta, och för att avsluta detta brev, återger jag några andra ord av den helige Josemaría: ”Mina älskade barn, vi har glädjen att veta att Gud har utvalt oss från evigheten och har dragit oss till denna Opus Dei-familj, som har som sin stora stolthet att tjäna: att tjäna alla människor och framför allt att tjäna Kyrkan, som är en, helig, katolsk och apostolisk, att tjäna påven med en ovillkorlig kärlek. I trohet till Jesus Kristus och i följsamhet till Kyrkans läroämbete arbetar och ber vi för att sprida Guds rike, förenade med påven i en djup sonlig lydnad.” (7)

NOTER:

(1) Jfr. Vish 8:1.

(2) Den helige Josemaría, *Instruktion* 19/3 1934, nr. 31.

(3) Den helige Josemaría, *Anteckningar från ett samtal*, 24/1 1964.

(4) Johannes Paulus II, *Predikan vid Josemaría Escrivás helgonförklaring*, 6/10 2002

(5) Fader Alvaro del Portillo, *Brev* 9/1 1978, nr. 6.

(6) Jfr. Johannes Paulus II, ”Litt.apost. *Rosarium Virginis Mariae*”, 16/10 2002, nr. 13-17.

(7) Den helige Josemaría, *Anteckningar från ett samkväm*, 1/1 1964.

forenade-med-paven-av-hela-vart-
hjarta/ (2026-04-01)